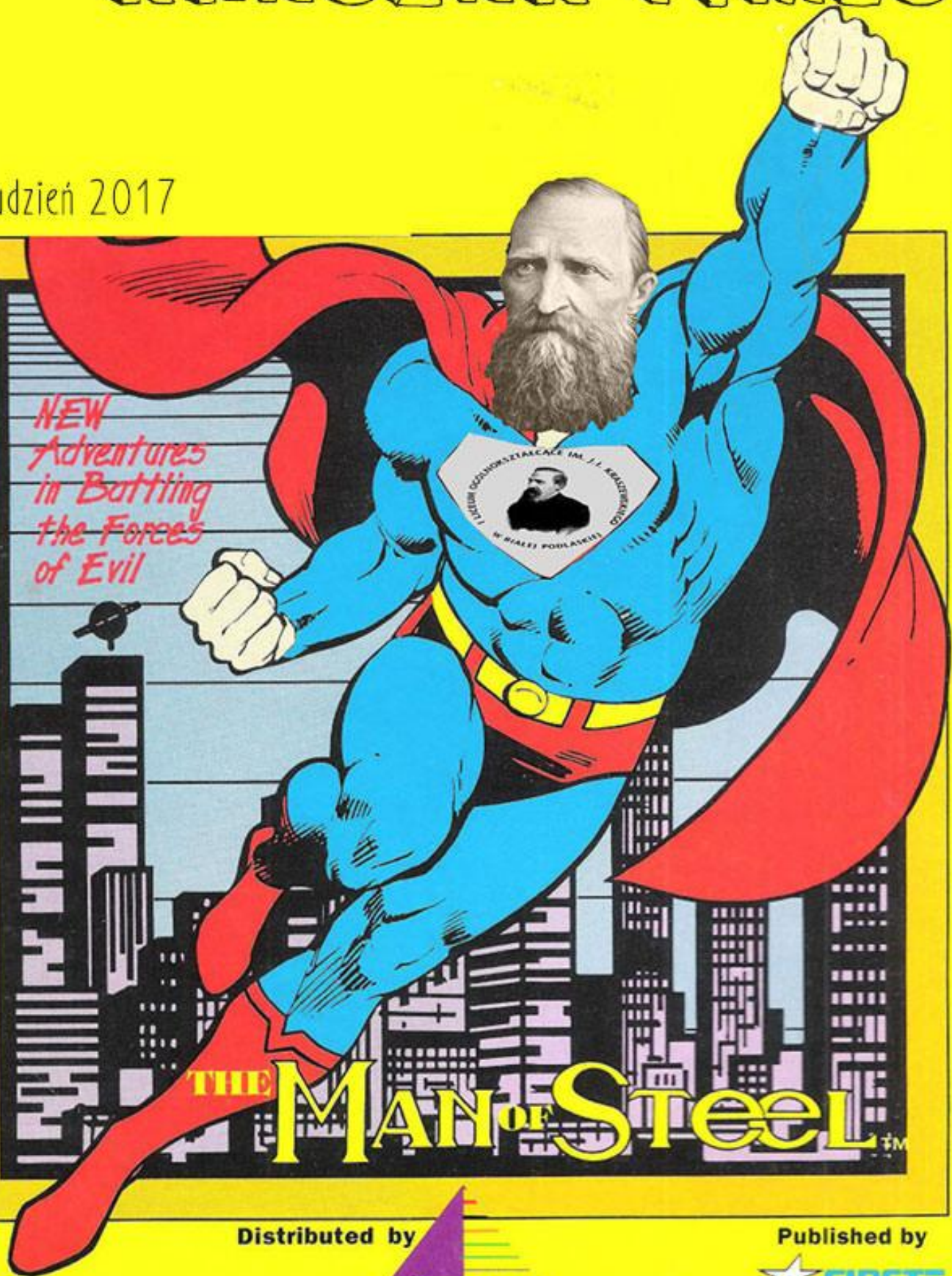

THE KRASZAK TIMES

Grudzień 2017

*NEW
Adventures
in Battling
the Forces
of Evil*

Distributed by

Published by

TM and ©
DC Comics Inc. 1989

Spis treści:

✦ Bohaterstwo i bohater to...	3
✦ Wszyscy z tej samej rodziny – gardzina, bahadur, hrdina i inni	4
✦ Coś poszło nie tak...	5
✦ Język polski potrzebuje bohaterów!	6
✦ Bohaterowie naszej szkoły	8
✦ David Bowie „Heroes”	11
✦ Bohaterowie filmowi i literaccy	13
✦ Cichy bohater	18
✦ Krzyżówka	20
✦ Życzenia Świąteczne	21

Bohaterstwo i bohater to...

Bohaterstwo to wartość uważana za wyjątkową i ponadczasową. W zależności od sytuacji jest definiowane w różny sposób i obejmuje wiele postaw.

W wielu książkach oraz filmach jest ukazywane jako walka o wolność narodu, jednak bohaterski czyn nie ogranicza się jedynie do walki lub oddania życia za drugą osobę, przejawiać się może również na wielu innych, mniej docenianych płaszczyznach. Bohaterstwem możemy określić również pokonywanie własnych słabości, podejmowanie trudnych decyzji, które codziennie stawia przed nami życie.

Z kolei bohater w literaturze i filmie to dość często atletyczny mężczyzna, który ratuje własny naród od zniszczenia i śmierci. Przedstawiany jest jako ideał moralności oraz życzliwości. Bohaterem jednocześnie może być każdy, bez względu na wiek, wykształcenie czy posiadane dobra materialne. Aby nim zostać, nie trzeba ratować komuś życia, posiadać siły Herkulesa czy nadludzkich zdolności. Na miano bohatera zasługuje osoba, która bezinteresownie pomaga innym, jest życzliwa, uczciwa oraz rozumie, że nie musi być lepsza od innych. Jej czyny wynikają z chęci pomocy, a nie z chęci zyskania rozgłosu czy sławy. Takich bohaterów mijamy na ulicy, spotykamy w pracy czy szkole.

Mogą to być osoby pokrzywdzone przez los, które mimo wielkiego cierpienia nie poddają się, przezwyciężają swoje słabości oraz podnoszą się z upadku. Pokazują oni siłę większą niż niejeden bohater znany ze szkolnych lektur. Często dla małych dzieci bohaterami oraz wzorcami do naśladowania są ich rodzice, którzy stawiają czoła nawet najgroźniejszym potworom pod łóżkiem.

Fiodor Dostojewski pisał:

„Być bohaterem przez minutę, godzinę, jest o wiele łatwiej niż znosić trud codzienny w cichym heroizmie.”

Julia Romaniuk
Alicja Samociuk

Wszyscy z tej samej rodziny – gardzina, bahadur, hrdina i inni

Bohater - osoba, która odznaczyła się niezwykłymi czynami, męstwem, pomocą i ofiarnością wobec innych ludzi. Mianem „bohatera” określa się także postać w utworze literackim, filmie, Biblii. Nazwa ma pochodzenie irańskie – bahadur - mężny, atleta lub węgierskie – bator - dzielny. W języku staropolskim odpowiednikiem było słowo gardzina, podobnie w czeskim i słowackim - hrdina.

Wyróżniamy różne typy bohaterów:

- literacki,
- kultowy,
- narodowy,
- liryczny,
- kulturowy,
- niezależny,
- anachroniczny, inaczej przestarzały.

Bohater w różnych językach

- *angielski – hero
- *czeski - hrdina
- *duński - helt
- *francuski - heros
- *hiszpański - heroe
- *niemiecki - held
- *islandzki - hetja

Związki frazeologiczne

- *cichy bohater* - człowiek, którego męstwo, ofiarność nie zostały ujawnione
- *bohater dnia* – osoba, na której koncentruje się uwaga otoczenia
- *narodowy bohater*-osoba, która zrobiła ważną rzecz dla świata, państwa
- *zapomniany bohater* - człowiek, który zostaje zapomniany po jakimś czasie

Weronika Kozłowska

Coś poszło nie tak...

Bohater to pojęcie bardzo ogólne. Według mnie nie ma czegoś takiego jak obiektywna ocena charakteru, postawy, opinii na dany temat etc., więc nie ma idealnego wytłumaczenia słowa *bohater*. Jeden powie, że bohater to Clark Kent, drugi, że jego mama jest bohaterką, a trzeci uzna strażaka za godnego tego miana.

Jednak ostatnio coś się zmieniło. Bohaterem dla młodych stali się nieodpowiedni ludzie. Tak jak bohaterem dla każdego może być ktoś inny, tak niektórzy nie zasługują na to miano. Dlaczego coraz więcej dzieci jest ślepo wpatrzonych w nieodpowiednie wzory? Bohater powinien dawać przykład WŁAŚCIWEGO zachowania, a nie zachowania sprzecznego z ogólnie obowiązującą normą.

Ostatnio, idąc ulicą, zobaczyłem chłopaka z papierosem. Nie byłoby to nic dziwnego, gdyby nie fakt, że miał on plecak na ramieniu i wracał właśnie z gimnazjum. O co chodzi? Używki wśród młodzieży były problemem od lat, ale teraz to jakaś epidemia. Kto jest wzorcem takich zachowań, kto jest temu winien? Każdy z nas. Popatrzmy na to z innej perspektywy. Zostawmy chłopaka. Czemu nikt nie zwrócił mu uwagi?

Człowiek XXI w. ma tendencję do oceniania wszystkich z wyjątkiem siebie. Bohaterowie powinni zmieniać świat, ale chyba powinni zacząć od siebie. Ma na to wpływ także tzw. rozproszenie odpowiedzialności. Niekiedy w takiej sytuacji myślą: „pewnie ktoś zaraz mu wygłosi kazanie na temat uzależnień, po co mam się mieszać”. A może jednak warto się mieszać?

Filip Koryciński

Język polski potrzebuje bohaterów!

Czy bronisz języka polskiego? Jaki masz stosunek do wulgaryzmów i błędów językowych? Czy na nie reagujesz? Czy pielęgnowanie języka można nazwać bohaterstwem?

Nasz język jest jednym z najtrudniejszych języków świata, ale nie sposób zaprzeczyć, że zalicza się również do tych najpiękniejszych. Dbanie o piękno języka jest jednym z naszych obowiązków.

Chodzi nie tylko o pilnowanie własnych wypowiedzi (choć to o nie powinniśmy zadbać w pierwszej kolejności), ale także o zwracanie uwagi innym posługującym się językiem polskim. W stosunku do błędów językowych powinniśmy zachować pewien dystans, aby nie urazić naszego rozmówcy. Przecież rozmowa nie może być ciągle przerywana przez poprawianie każdego najmniejszego błędu, niemniej jednak grzeczne zwracanie uwagi na te szczególnie

rażące sprawia, że możemy nazwać się jednym z „językowych bohaterów”, którzy mają realny wpływ na to, jak wygląda język polski.

Istnieje grupa wyrazów, które definitywnie powinny zostać wyłączone z użycia – wulgaryzmy. Często słyszymy je w swoim otoczeniu, ale wydaje mi się, że rzadko upominamy używające je osoby, zwyczajnie się wstydzimy, a może nawet boimy. Dlatego uważam, że reakcje na przekleństwa włączają nas, podobnie jak te na błędy językowe, do grona bohaterów. Jednak w przypadku wulgaryzmów zadanie jest trudniejsze. Jak już

wspomniałam, wulgarne wypowiedzi rzadko spotykają się z negatywnym odbiorem. Powoduje to fakt, że stały się one powszechne. Niestety, nawet współczesna kinematografia lansuje postawę człowieka, który wiele emocji wyraża przez nieprzyzwoite wyrazy. Oczywiście czasem służy to stylizowaniu postaci, ale jednak w wielu przypadkach wulgaryzmy są nadużywane. Koniecznie trzeba wspomnieć o treściach udostępnianych w Internecie, które nieraz są wręcz zdominowane przez niecenzuralne słownictwo. Nie możemy pozwalać na takie kaleczenie języka! Jeśli zmienimy swoje myślenie, uświadomimy sobie, że przekleństwa to nie norma i zaczniemy upominać swoich znajomych, przyjaciół, a nawet członków rodziny, może nie wyprzemy ich całkowicie z użycia, ale przynajmniej oczyścimy swoje najbliższe otoczenie, a upomniane przez nas osoby również nabiorą odwagi i będą zdolne do bohaterskich czynów i piękna polszczyzna, wolna od wulgaryzmów będzie się rozprzestrzeniać.

Nie bójmy się więc i zostanmy wszyscy językowymi bohaterami!

Anna Kacik

Bohaterowie naszej szkoły

Bohater to osoba, która odznaczyła się niezwykłymi czynami, męstwem, pomocą i ofiarnością wobec innych ludzi. Przypisujemy ten tytuł osobom powszechnie znanym w ojczyźnie, ale czy pamiętamy o zasłużonych mieszkańcach Białej Podlaskiej, którzy uczyli się w murach naszej szkoły? Z grona wybitnych absolwentów „Kraszaka” prezentujemy kilku bohaterów.

Bogusław Kaczyński (1942 -2016)

Najwybitniejszy od czasu Jerzego Waldorffa popularyzator muzyki w Polsce. Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie, teoretyk muzyki i pianista. Twórca Europejskiego Festiwalu im. Jana Kiepury i znanego na świecie Festiwalu Muzyki w Łąncucie. Ulubieniec publiczności, gwiazdor Telewizji Polskiej, zdobywca trzech „Wiktorów” i „Super Wiktora”, laureat trzech „Złotych Ekranów”, „Kawaler Orderu Uśmiechu”.

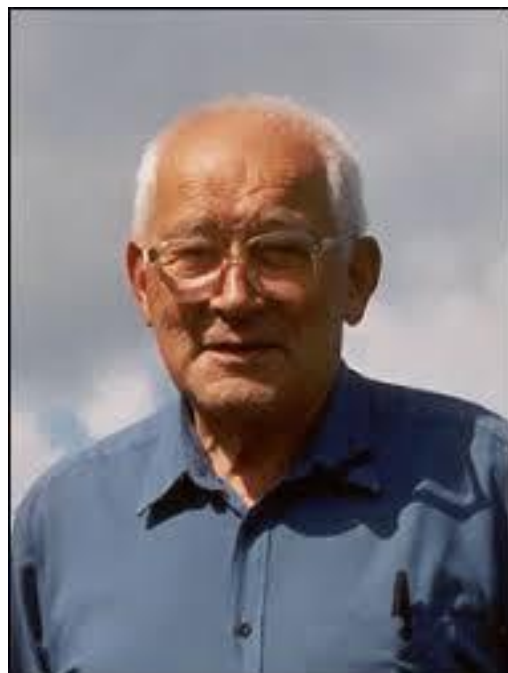
Roman Kłosowski (1929-)

Aktor, głównie znany z takich produkcji jak: „Czterej pancerni i pies” i „Czterdziestolatek”. Na deskach teatru zadebiutował w 1953 w Szczecinie, w spektaklu *Szczęście Frania* Włodzimierza Perzyńskiego. W latach 1976–1981 kierował Teatrem Powszechnym w Łodzi. Został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Ludwik Maciąg (1920 – 2007)

Studiował malarstwo na krakowskiej ASP, a później w Warszawie. Dyplom uzyskał w 1951. Jest zaliczany do najwybitniejszych współczesnych batalistów i pejzażystów. Jego dzieła przedstawiają konie w batalistycznych scenach historycznych („Somosierra”, „Husaria Polska”, „Szarża”) oraz rodzajowych: polowania, sanny, wyścigi, czy prace polowe. W czasie II wojny światowej brał czynny udział w walkach pod pseudonimem „Sas” w podlaskim oddziale partyzanckiego mjr "Zenona" Stefana Wyrzykowskiego.

Roman Rogiński (1840 - 1915)

Jeden z organizatorów zjazdu w Horodle w 1861 roku. Związał się z ruchem Czerwonych. W 1862 Komitet Centralny Narodowy wyznaczył go na komisarza województwa podlaskiego. Podczas powstania styczniowego szturmował garnizon rosyjski w Białej Podlaskiej. Po serii potyczek z Rosjanami, jego 150 osobowy szcątkowy oddział poddał się 3 marca 1863 roku w Turowie. Tu został pochwycony i przekazany władzom rosyjskim. Od kary śmierci wybawił go przeciwnik gen. Nostitz. Zamieniono ją na 20 lat katorgi na Syberii.

Zbigniew Safjan (1922 - 2011)

Był polskim scenarzystą, pisarzem i dziennikarzem. Ukończył studia na Akademii Nauk Politycznych w Warszawie. W czasie wojny był podporucznikiem LWP. Od 1951 kierował działem propagandy w Centralnym Zarządzie Księgarstwa. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderem Odrodzenia Polski, odznaką Zasłużonego Działacza Kultury i statuetką Gwiazdy Telewizji Polskiej (z okazji 50-lecia TVP).

Krzysztof Skubiszewski (1926 – 2010)

Polski polityk, profesor prawa międzynarodowego na uniwersytecie w Poznaniu i w Instytucie Państwa i Prawa PAN. 14 listopada 1990 wraz z Hansem-Dietrichem Genscherem podpisał układ graniczny między Polską a Niemcami, gwarantujący uznanie przez RFN granicy na Odrze i Nysie. W okresie jego urzędowania zapoczątkowane zostały rokowania dotyczące członkostwa RP w NATO. Został pochowany 18 lutego 2010 roku, w Panteonie Wielkich Polaków w Świątyni Opatrzności Bożej. 12 grudnia 2014 w Instytucie Zachodnim im. Zygmunta Krzysztofa Skubiszewskiego otwarto Gabinet Ministra Krzysztofa Skubiszewskiego. Również w tym samym okresie jego imieniem nazwano jedno z nowych rond w Poznaniu.

W przyszłości i ty możesz stać się bohaterem, wystarczy tylko praca oraz wiara w siebie i własne możliwości. Przedstawieni absolwenci naszej szkoły, nie przypuszczali, że mogą znaleźć się w tym miejscu. Jako autorki tego artykułu, pragniemy, aby zaprezentowane postacie stały się znane w naszej szkole.

Maria Maksymiuk
Karolina Makarska

David Bowie „Heroes”

Berlin. Okres zimnej wojny. Powstaje Mur Berliński. Był on jednym z symboli zimnej wojny i oczywiście podziału nie tylko Niemiec, ale również Europy i świata na dwa wrogie systemy. Żyjący wtedy ludzie byli zastraszeni i pozbawieni wolności, a ich odważne zachowania niestety kończyły się śmiercią. Wielu próbowało przedostać się na Zachodnią część Berlina, co kończyło się dla śmiercią. Nawet podejście do muru mogło się skończyć tragicznie. Rodziny, sąsiedzi, przyjaciele zostali oddzieleni od siebie murem. Przejść przez granicę mogły jedynie osoby posiadające specjalne pozwolenie.

Berlin. Lata 70-te i 80-te. Kwitnąca scena alternatywna pełna czystej, punkowej energii. Krautrock słuchany przez zbuntowaną młodzież. Zespoły takie jak Neu! i Kraftwerk. W tym czasie, a dokładniej od 1976 roku w Zachodnim Berlinie przebywał David Bowie, bardzo zainteresowany nowo powstającą muzyką niemiecką. Wtedy stworzył berlińską trylogię o przygnębiającym nastroju wyraźnie zainspirowanym zimną wojną. Jednym z utworów jest „Heroes” (taki tytuł nosiła też jedna z płyt). Cudzysłowy, które są częścią tytułu, zostały celowo wprowadzone, aby nadać ironiczny charakter wysoce romantycznym, wręcz triumfującym, słowom i muzyce.

Piosenka jest historią miłosną w podzielonym Berlinie, historią pary kochanków z Zachodniego i Wschodniego Berlina, spotykających się pod Murem Berlińskim. Inspiracją do jej napisania była scena z udziałem producenta David'a, Tony'ego Viscontiego, całował się ze swoją dziewczyną, Antonią Maass pod murem, Bowie obserwował z okna studia nagraniowego. David po wielu latach przyznał: *Zawsze mówiłem, że to para zakochanych pod Murem Berlińskim zmotywowała ten pomysł. Właściwie to był Tony Visconti i jego dziewczyna. Tony był wtedy żonaty. I nigdy nie mogłem powiedzieć, kto to był (śmiech). Ale mogę powiedzieć, że kochankami byli Tony i Niemka,*

którą poznał podczas pobytu w Berlinie. Myślę, że prawdopodobnie małżeństwo było w ciągu ostatnich kilku miesięcy, i to było bardzo wzruszające, ponieważ widziałem, że Tony był bardzo zakochany w tej dziewczynie.

Kochankowie pochodzący z dwóch stron podzielonego Berlina stali się prawdziwymi bohaterami, bo nie bali się swojej miłości, pomimo że stała się ona miłością na jeden dzień. Kochali się w niesprzyjających warunkach i nie zamierzali rezygnować z miłości z powodu rozdzielającego ich muru. Polityczne aluzje w utworze są zawarte w słowach: „Chociaż nic ich nie wypędzi, możemy ich pokonać, tylko na jeden dzień. Możemy być sobą, tylko przez jeden dzień” i odnoszą się do postrzeganej siły dyktatury NRD. Zakochani, którzy mieli odwagę spotykać się przy murze, pokazują, że są bohaterami, że przynajmniej przez ten jeden dzień mogą „ich” pokonać. Swoją miłością chcą pokonać przeszkodę i pokazać światu, że jeszcze może się zdarzyć coś pięknego. Może nie na wieczność. Może tylko na jeden dzień. Bohaterowie tylko na jeden dzień. I tak. To może wystarczyć. Po prostu dlatego, że warto. A co jeśli nic nie utrzyma tego związku? Może trzeba ukraść trochę czasu, aby być razem? Co jeśli mamy tylko jeden dzień? Może on być wiecznością i bez względu na to, jak beznadziejna jest sytuacja, zawsze warto dalej walczyć.

Koncert Bowiego w Zachodnim Berlinie z 1987 roku uznawany jest za ostateczny katalizator zburzenia Muru Berlińskiego, na którym również byli berlińczycy po wschodniej części muru. Samej piosence można przypisać przełomowe znaczenie.

Kiedy graliśmy „Heroes”, to naprawdę odczuwało się hymn, prawie modlitwę. Nigdy więcej tego nie odczuwałem. To miasto, w którym zostało napisane, i to jest ta konkretna sytuacja, o której napisano. To było po prostu niezwykle”. Bowie kontynuuje : „Nigdy tego nie zapomnę, to był jeden z najbardziej emocjonalnych występów, jakie kiedykolwiek zrobiłem. Byłem we łzach. Cofnęli scenę do samego Muru, tak że ściana działała jako tło. Słyszeliśmy, że kilku berlińczyków ze Wschodniego Berlina może rzeczywiście usłyszeć koncert, ale nie zdawaliśmy sobie sprawy, w jakikolwiek sposób mogliby to zrobić. A po drugiej stronie znajdowały się tysiące osób, które zbliżyły się do ściany. To było jak podwójny koncert, gdzie ściana była podziałem. A my słyszeliśmy ich wiwatujących i śpiewających z drugiej strony. To łamało mi serce. Nigdy nie robiłem czegoś takiego w moim życiu. I myślę, że nigdy więcej już to się nie powtórzy.

Po śmierci Bowiego, niemiecki rząd podziękował artyście za pomoc w zburzeniu Muru i podkreślił, że jest teraz wśród bohaterów. David Bowie, pisząc te słowa i śpiewając je dla ludności niemieckiej, stał się bohaterem.

Gabriela Szewczuk

Bohaterowie w sztuce

Przyjrzyjmy się inspirowanej kulturą helleńską rzeźbie *Achilles Zwycięski*. Znajduje się na wyspie Korfu od początku XX w. Znalazła się tam dzięki cesarzowi Wilhelmowi II. Posąg idealnie pokazuje, jak starożytni postrzegali bohatera: silny, umięśniony, dumny, zawsze gotowy do walki. Wszyscy znamy historię wojny trojańskiej i sylwetkę Achilleasa. Był on prawie nieśmiertelnym wojownikiem, nieustraszoną i bezwzględną. Jego dokonania w walce były wychwalane przez poetów, przekazywane z pokolenia na pokolenie. Achilles to bohater, który chciał zdobyć rozgłos i zapisać się w pamięci potomnych.

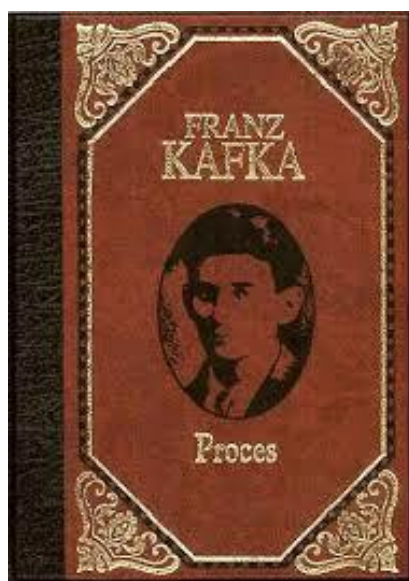

Ania z Zielonego Wzgórza

Tryskająca energią, zabawna i wyjątkowa bohaterka cyklu napisanego przez Lucy Montgomery. Rudowłosa, piegowata sierota urzeka od lat tysiące czytelników na całym świecie swoją niebywałą osobowością. Ania pokazuje, że dołeczki na policzkach mogą być piękne, w matematyce da się odkryć swoje Waterloo, a wyobraźnia może pomóc przetrwać najgorsze chwile.

Emma

Mimo, że Jane Austen napisała powieść *Emma* jeszcze na początku XIX wieku, tytułowa bohaterka ciągle wydaje się żywa, a jej zachowania bardzo aktualne. Brytyjska pisarka bezbłędnie opisuje rozterki dystygowanej kobiety, nieco rozpuszczonej i zbyt pewnej siebie. Niewielu bohaterów literatury tak jak ona dawało sobie prawo do manipulacji ludźmi i ich emocjami. Emma błądzi, ale może właśnie dlatego jest tak bliska czytelnikom.

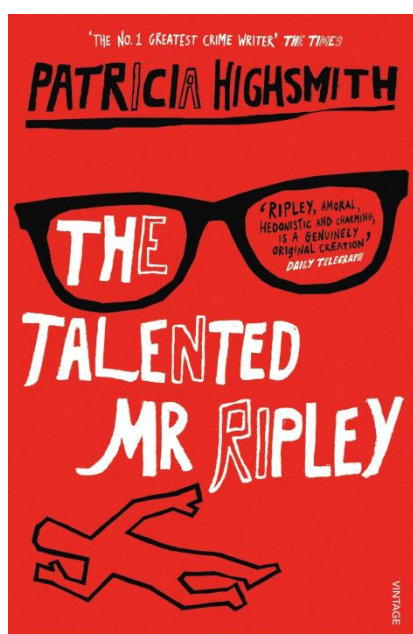

Józef K.

Bohater *Procesu* Franza Kafki jest porównywany do ponadczasowego Everymana, w życiu którego jeden dzień zupełnie zmienia rzeczywistość. Jego z pozoru normalne życie wypełnione jest absurdalnymi i niezrozumiałymi zdarzeniami. To wyalienowany, niemogący na nikogo liczyć samotnik.

Humbert Humbert

Nazywany niekiedy największym potworem literatury, ale i tym, który wzbudza najwięcej współczucia. Zakochany w Lolicie traci zdrowy rozsądek. Nabokov stworzył postać, której jednocześnie się nie lubi, ale po cichu liczy, że jednak zazna szczęścia. *Lolite* czyta się z zapartym tchem.

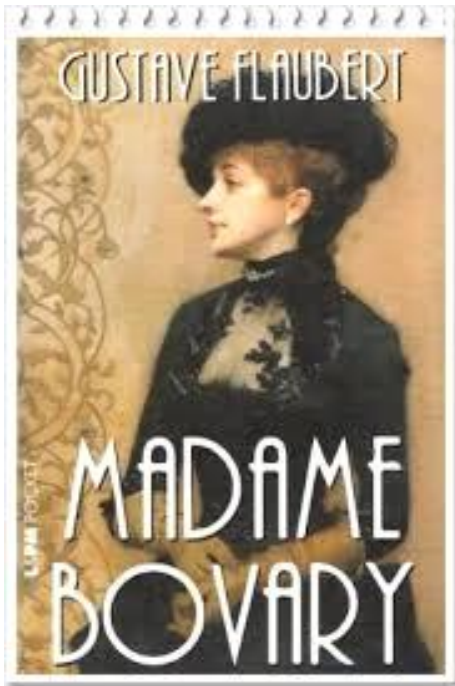
Tom Ripley

Bohater książki Patricii Highsmith *Utalentowany pan Ripley* jest, jak wskazuje tytuł, utalentowany, a także pociągający i sympatyczny, nawet wtedy, gdy nieuchronnie kroczy ku złu. Jego uśmiech, energia i afirmacja życia budzą podziw.

Hans Castorp

Główny bohater *Czarodziejskiej Góry* Manna. Zupełnie zwyczajny, młody i ciekawy świata chłopak. Czytelnikom najbardziej w nim imponuje jego miłość do życia. Mimo rozterek zostaje naturalny i wciąż urzeka pokorą.

Madame Bovary

Pierwsza lektura *Pani Bovary* może sprawić, że znienawidzi się główną bohaterkę. Jednak po głębszym przemyśleniu większość ludzi odnajdzie jej wady w sobie. W końcu dopuszczanie do głosu złudnych marzeń i wiara, że szczęście jest możliwe, nie jest niczym złym.

Moby Dick

Głównym motywem przez lata niedocenianej powieści Hermana Melvilla jest, mogąca się wydawać absurdem, zemsta na wielorybie. Biały kaszalot Moby Dick jest obiektem obsesji kapitana Ahaba, który targany chęcią zemsty zmienia swoje i tak już nieidealne życie w jeszcze większą tragedię.

Molly Bloom

Choć niekiedy można zgubić się w strumieniach świadomości Molly Bloom, czytelnicy najbardziej cenią pokazane w powieści *Ulisses* myśli głównej bohaterki na temat jej życia i miłości do męża. James Joyce mistrzowsko oddał w monologach skomplikowane życie wewnętrzne i psychikę bohaterki.

Superman

Mówiąc o bohaterach literackich nie można nie wspomnieć o Supermanie, dzisiejszym synonimie bohatera. Stworzyli go Joe Shustera i Jerry Siegela. Supermen przybył do Ameryki z planety Krypton, walczył w obronie słabych i ucisnionych. Miał nadprzyrodzone moce, które umożliwiały mu realizowanie szlachetnej misji. Komiksy przedstawiają więc koncepcję bohatera-nadczłowieka, który wykorzystuje swoje niezwykle zdolności dla dobra ludzkości.

Bohaterowie filmowi:

Magazyn *Total Film* zorganizował plebiscyt, dzięki któremu pasjonaci kina mogli wybrać 100 najlepszych bohaterów kina. Zaprezentuję tu pierwszą dziesiątkę.

I Indiana Jones – archeolog i poszukiwacz przygód, postać wykreowana przez Georga Lucasa, grany przez Harrisona Forda.

II Batman – postać zainspirowana serią komiksów wydawanych przez DC Comics.

III Han Solo – jeden z głównych bohaterów serii *Gwiezdne wojny*, grany przez Harrisona Forda i Perry'ego Kinga.

IV Ellen Ripley – odważna, inteligentna, próbująca zlikwidować zagrożenie ze strony potwora, główna bohaterka serii *Obcy*, w każdej z czterech części grana przez Sigourney'a Weavera.

V James Bond - szpieg brytyjskiej Secret Intelligence Service, bohater serii filmów inspirowanych powieściami Iana Fleminga.

VI Travis Bickle – bohater filmu *Taksówkarz* z 1976 roku, reżyserii Martina Scorsese, w rolę wcielił się Robert De Niro.

VII Hannibal Lecter – bohater filmów opartych na powieściach Thomasa Harissa – *Czerwony smok*, *Milczenie owiec*, *Hannibal* i *Hannibal – po drugiej stronie maski*. W jego rolę wcielił się Anthony Hopkins.

VIII Gandalf – czarodziej ze stworzonej przez J.R.R. Tolkiena mitologii Śródziemia, główny bohater powieści *Hobbit czyli tam i z powrotem* i *Władca Pierścieni*.

IX Joker – złoczyńca z serii o Batmanie, postać inspirowana postacią Gwynplaine'a z filmu *Człowiek, który się śmieje*.

X Księżniczka Leia - postać ze świata Gwiezdnych wojen, senator, córka Anakina Skywalkera i Padmé Amidali, siostra Luka Skywalkera. W filmach w jej rolę wcieliła się Carrie Fisher.

Bohaterem filmowym spoza plebiscytu, ale również godnym wspomnienia jest postać Desmond Thomasa Dossa z filmu Mela Gibsona *Przełęcz ocalonych*, w którą wcielił się Andrew Garfield. Film opowiada prawdziwą historię z czasów II wojny światowej. Główny bohater zdecydował brać czynny udział w walkach nie używając broni. Chciał ratować ludzi, a nie zabijać. Został sanitariuszem, który ryzykując własne życie przez jedną noc, sam uratował ponad 70 osób.

Bohaterem może być naprawdę każdy, starożytni herosi, bohaterowie wojenni, odważni zakochani w podzielonym Berlinie, superbohaterowie z komiksów. Bohaterami nazywane są też postaci z książek czy filmów, nawet jeśli nie dokonali żadnych wielkich czynów. Nie można zapomnieć o bohaterach codzienności, czyli zwykłych ludziach znajdujących się wśród nas. Każdy może być bohaterem, nie tylko człowiek zdolny do wielkich czynów zapisanych na kartach historii. A ty kogo uważasz za bohatera?

Anna Kacik

Cichy bohater

Jak co dzień Kamila wyszła do pracy z niewielkim opóźnieniem. Sama już nie wiedziała, czy robi to celowo czy to po prostu brak dobrej organizacji czasu. Kiedy wróciła do pracy po długotrwałym pobycie w szpitalu, wszystko się zmieniło. Kiedyś kochała to, co robi. Możliwość kontaktu z ludźmi i doradzanie im jakie wakacje wybrać tak, aby były adekwatne do oczekiwań i stanu portfela, to coś co traktowała jak swoją życiową misję, mimo że nie był to najlepiej płatny zawód.

Na szesnastym piętrze wieżowca, gdzie mieściło się biuro podróży, czekał rozwścieczony Arkadiusz. Kamila wpadła dwie minuty po ósmej, co nie umknęło Arkadiuszowi więc kazał jej wziąć nadgodziny. Piąty raz w tym miesiącu. Przygnębiona Kamila jak najszybciej wycofała się do swojego biura. Godzinę później przyszli pierwsi klienci, małżeństwo po sześćdziesiątce, które chciało spędzić trzydziestą rocznicę ślubu we Włoszech. Sympatyczni emeryci poprawili jej humor. Nie dane jej było jednak cieszyć się długo. Do pokoju wszedł Arkadiusz, kazał jej wstać i trzaskając drzwiami pociągnął Kamilę ku szafce z dokumentami. Znowu chodziło o jakiś jeden zaginiony papier, który szybko odnalazła. Przez następne dziesięć minut spełniała kolejne polecenia szefa.

W końcu czując, że zaraz straci kolejnych klientów, powiedziała:

-Myślę, że powinnam już wrócić do swoich obowiązków. Klienci czekają.

Szybko tego pożałowała. Arkadiusz z wściekłością zwierzęcia rzucił się na Kamilę, szarpał ją za ramiona i krzyczał, że nie jest nic wartai to on ustala,co powinna zrobić. To nie był pierwszy taki atak. Kamila, wiedziała, że wszystkie kobiety w firmie tak traktuje. Kiedy udało jej się wyrwać, uciekła do swojego biura, a tam stwarzając pozory

opanowania, kontynuowała rozmowę.

Małżonkowie wiedzieli jednak że ewidentnie coś jest nie tak, więc spytali, co się stało. Młoda kobieta zdawała sobie sprawę, że Arkadiusz słyszy każde zdanie, które ona wypowiada. Chwyła więc długopis i namalowała na dłoni czarną kropkę, która miała symbolizować,

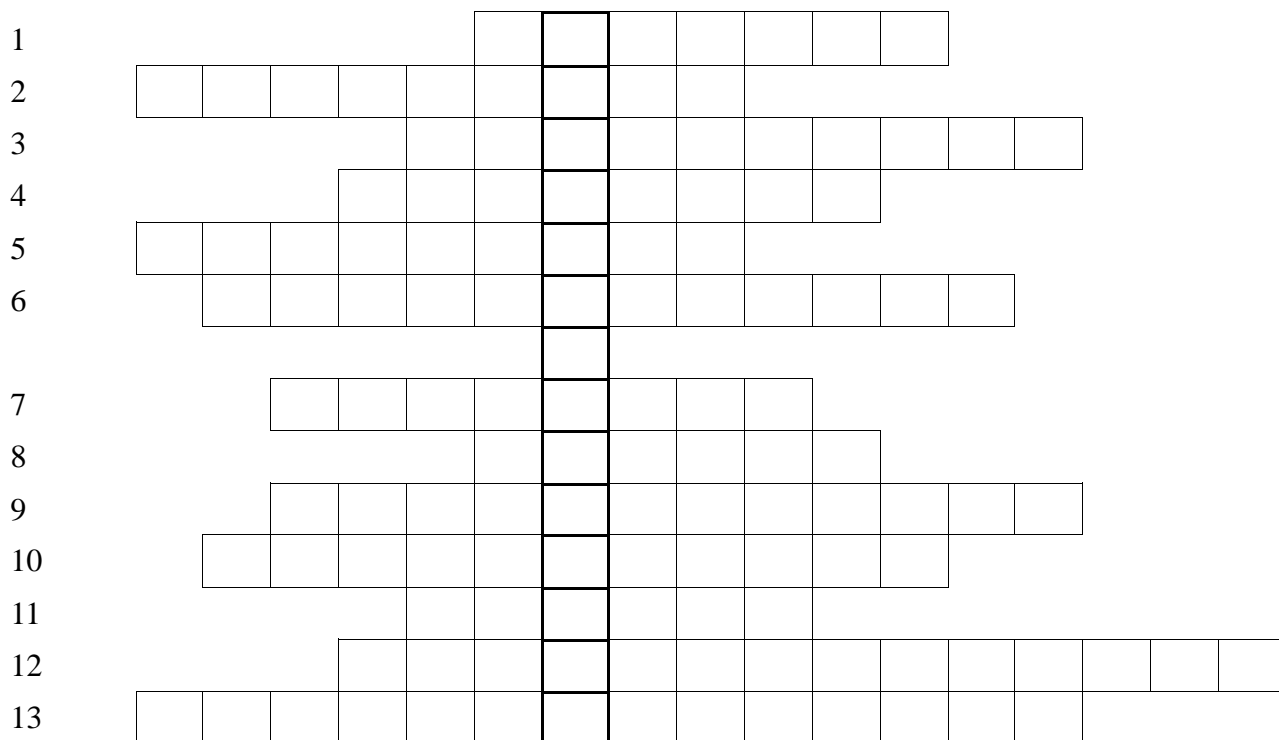
że jest ofiarą przemocy, po czym pokazała klientom. Nie zrozumieli, o co jej chodzi, ale kobieta wyszła, ponieważ jak tłumaczyła, musiała wykonać ważny telefon.

Następnego dnia rano pod budynkiem, gdzie mieściło się biuro podróży, stał radiowóz. Kamila widziała, jak wyprowadzają Arkadiusza w kajdankach. W tej sytuacji wydawał się być bezbronny tak, jak wszyscy jego pracownicy. Potem wszystko potoczyło się szybko. Podczas wizyty w komisariacie Kamila dowiedziała się, że starsza pani dzwoniła do wnuka, aby spytać się, co oznacza czarna kropka na dłoni, a kiedy się dowiedziała, zdecydowała, że konieczne jest powiadomienie policji. Kamila zastanawiała się, dlaczego sama tego nie zrobiła. Po chwili zrozumiała, że nie byłaby w stanie. Arkadiusz, człowiek wpływowy, groził zwolnieniami, zastraszał, że wyda jej taką opinię, iż nigdzie pracy nie znajdzie. Poza tym nikt wcale nie musiał jej uwierzyć. Cenne natomiast były zeznania świadków spoza firmy. Kamila uznała starszą kobietę za swoją bohaterkę, bo od tamtego momentu jej życie wróciło do normy, a praca znów sprawia jej radość.

Martyna Nowicka

Krzyżówka

1. Spider-Man po raz pierwszy pojawił się w komiksie pod tytułem Fantasy #15, wydanym w 1962 roku.
2. Technologiczny geniusz potrafiący bardzo szybko zrozumieć działanie wysoce zaawansowanej technologii, jego pseudonim to Iron Man.
3. Dyrektor generalny Marvel Entertainment. Rzadko pojawia się publicznie, a w Internecie do tej pory trudno było znaleźć jego oficjalne zdjęcie.
4. Pierwsza kobieta jako superbohaterka, nazywana „tajemniczą kobietą z dżungli”.
5. Black Widow to nie tylko szpieg, ale także zawodowa
6. Lider i założyciel znanej powszechnie grupy herosów zwanej „Fantastyczną czwórką”. Jest również jednym z najinteligentniejszych ludzi świata.
7. Grupa superbohaterów założona przez Nick'a Fury'ego w celu ochrony ziemi w razie nadzwyczajnego niebezpieczeństwa.
8. Hulk. Prawdziwe imię i nazwisko: Bruce Banner.
9. Jeden z najstarszych filmów opartych na komiksach Marvela, opowiada historię mieszkańca Duckworld.
10. Swoją długoletnią żywot zawdzięcza spożywaniu jabłek Idunn. Jest synem Odyna i Gaei, jeden z najsilniejszych Asgardczyków.
11. Dostaje zadanie od potężnego złooczyńcy Ronana Oskarżyciela, które polega na złapaniu Petera Quilla posiadającego potężny artefakt.
12. Pochodzący z Kanady mutant, którego cechuje zdolność szybkiej regeneracji uszkodzonych tkanek ciała i kostne szpony chowane w przedramionach obu rąk.
13. Bohater stworzony w celu pobudzenia patriotyzmu podczas II wojny światowej.

***Jest taki dzień bardzo ciepły, choć grudniowy;
dzień, zwykły dzień, w którym gasną wszelkie spory.
Jest taki dzień, w którym radość wita wszystkich.
Dzień, który już każdy z nas zna od kołyski...
Niebo ziemi, niebu ziemia,
wszyscy wszystkim ślą życzenia.***

Radosnych, wypełnionych Wiarą, Nadzieją i Miłością
Świąt Bożego Narodzenia, wspaniałych doznań
w gronie najbliższych osób oraz bohaterskich czynów
na każdy dzień życzy

Redakcja

Zespół Redakcyjny

Martyna Nowicka – redaktor naczelna

Wojciech Tarasiuk – edycja

Karolina Makarska – korekta tekstu

Aleksander Kalenik, Filip Koryciński – projekt
okładki

Karolina Czyrak- strona graficzna gazetki

Redaktorzy:

Julia Romaniuk

Alicja Samociuk

Weronika Kozłowska

Filip Koryciński

Anna Kacik

Karolina Makarska

Maria Maksymiuk

Gabriela Szewczuk

Martyna Nowicka

Opiekun wydania – dr Anna Chomicz